Liste "Kulturerbe der Welt" aufgenommen werden sollte. Die Institutionen wie Europäisches Parlament, Europa Nostra, WAC und mehrere Bürgerinitiativen und örtliche Öffentlichkeit dringen darauf, dass Allianoi geschützt und erhalten wird.

Trotz alle dem: Wenn hier nichts getan wird, wird ein vor etwa 1.800 Jahren wegen der Heilkraft des Wasser gegründetes Zentrum diesmal wegen des Nutzwassers zu Grunde gehen!

Diejenigen, die es gesehen haben, sind glückliche Zeugen der Geschichte. Sie werden sich mit Trauer an Allianoi erinnern und sich fragen: "War unsere Stimme für die Verantwortlichen nicht laut genug?"...

WIR, DIE GLÜCKLICHEN, DIE IN DIESEM JAHRHUNDERT IN DIESER LANDSCHAFT LEBEN DÜRFEN, SOLLTEN NICHT ALS ZERSTÖRER SONDERN ALS RETTER IN ERINNERUNG BLEIBEN !!

WIR UNTERSTÜTZEN DIE AUSGRABUNGEN VON ALLIANOI !

Bankverbindung für Spenden
BERGAMA YORTANLI KURTARMA DERNEGI

Bank	**: Akbank**
Filiale	**: Bergama**
Nummer	**: DHV 33453-01-2**
IBAN Nummer	**: TR 050 004 600 106 888 000 033 453**

K-2 ANTİDEPRESAN TEDAVİSİNDE İLLÜZYONLAR

Doç.Dr. Atilla Soykan, Ankara Üniversitesi Öğretim Üyesi

Antidepresan ilaçlar ilaçlar bugün dünyada en çok satılan ilaçlar arasında ön sıralarda yer almaktadır. Son 20-25 yılda DSM tanı sistemi ile sunulan "betimleyici" bakış açısı, psikiyatrik tanıları bir taraftan etyoloji ve "geçerlilik" yükünden kurtarırken, diğer taraftan da "güvenilir bir şekilde ölçülebilir" hale getirmiştir. Bu bakış açısı, etyolojinin bilinemediği bir ortamda, semptomatik tedaviler için son derece fertil bir ortam oluşturmuş ve plasebodan anlamlı düzeyde fazla yanıt "tedavi" olarak tanımlanabilmiştir. Sonuç olarak, özellikle son 20 yılda psikiyatrik tanı konan ve psikotrop ilaç kullanan kişilerin sayısı belirgin olarak artmıştır.

Psikiyatri açısından "sonradan etyoloji ile bağlantı kurulur" umuduyla kabul edilen betimsel yaklaşım bir taraftan psikotrop ilaçların etkisi ile bağlantılı "biyolojik" alanda belirgin bir bilgi yoğunluğuna ulaşılmasını sağlarken diğer taraftan psikososyal konularla bağlantılı araştırmalara ilgi ve sonuçta da bilgi (dolayısıyla da, psikososyal konulara müdahale edebilen psikiyatrist sayısı) sınırlı kalmıştır. Biyolojik alanda geliştirilen bilgiler ise çoğunlukla ilaç şirketleri tarafından ön analizi yapılarak pazarlama stratejilerine uygun konulara yoğunlaşmış ve araştırmacı-psikiyatristlerin zamanı daha baştan "yanlı seçim" hatası taşıyan araştırmalarla dolmuştur. Günümüz psikiyatristi çok daha az zaman ve zihinsel mesai harcayarak, çok daha fazla sayıda hastayı, çok daha az tükenmişlikle "tedavi" edebilmektedir. İhmal edilen psikososyal alanın terapi ve klinik eğitimi olmayan diplomalı veya diplomasız kişiler tarafından doldurulması DSM mantığının getirdiği ilaç yönelimli tedavilerin ön plana çıkmasının önemli fakat istenmeyen, istenmemesi gereken sonuçlarındandır.

Antidepresan ilaç tedavisine "hastalık yoktur, hasta vardır" sözü ile ifade edilen bakış açısıyla baktığımızda ise işin rengi epey değişmektedir. Psikiyatrik tanı alan bir hastaya bir ilaç yazdığımızda hastanın aklına pek çok soru takılacaktır; takılmalıdır da. Hasta bu tedavi ile düzelecek midir (yanıt:belki), yan etki olacak mıdır (yanıt: muhtemelen), hastalık tekrarlayabilir mi (yanıt: muhtemelen).... Hemen her psikiyatrik hastalık için doğru olan bu ve benzeri soru ve yanıtlar, aslında bir tek sonuca varmamızı sağlar; psikiyatrik hastalıkların antidepresan ilaçla tedavisinde başarı "şanslı" bazı olgularla sınırlıdır!

Psikiyatri artık kendini sorgulamalıdır. Varoluşunun devamı için bu sorgulamayı yapmak zorundadır. Herhangi bir sorgulamanın zemini önemli ölçüde durum saptaması ile bağlantılıdır. Bu konuşmasa olası durum saptama alanlarından biri olan "antidepresanlar" ele alacaktır. Konuşmalarında temel amaç, antidepresan kullanılan psikiyatrik tanılarda günümüzdeki "tedavi" tanımına eleştirel gözle bakmak ve ilaç tedavisinin yetersiz kaldığı alanlara dikkati çekmektir. Ayrıca, vaka seçim ölçütlerinin ne tür yanlılıklar barındırdığı, temsil edilen örneklemlerde oluşturulan istatistiksel illüzyonlar gibi genel ve ilaç şirketi bazlı yanlılıklara örnekler verilecektir. Veri olarak ilaç şirketleri tarafından hekimlere dağıtılan tablolar ve şekillerden yararlanılacaktır.

K-3 YAZARIN CİNSİYETİNİN ÖNEMİ (VE YAZARIN KONGRE İZLENİMLERİ)

Ayfer Tunç, Edebiyatçı

Edebiyat yeni bir şey değildir. Modern edebiyat, birtakım edebi türler, deneysel anlatı çalışmaları yeni olsa da, geniş anlamıyla edebiyat kutsal kitaplara uzanacak kadar eskidir. Yazının bulunuşundan önce de edebiyat vardı, sözlü bir edebiyattı bu, büyük ölçüde anonim olarak üretiliyor ve kuşaktan kuşağa sözlü olarak devrediliyordu. Yazının bulunuşu ve insanoğlunun hayatının parçası olması sözlü edebiyatı öldürmedi, sözlünün yanında edebiyatın yazılı hale gelmesini sağladı.

Sözlü edebiyat bir kültürel aktarımdı, büyük ölçüde kendiliğinden gelişen bir süreçti. Bugünden baktığımızda toplumların kültürel değerleri arasında sayılan sözlü edebiyatı üretenlerin cinsiyetleri hakkında temelli ve kesin fikirlerimiz yoktur.

Ancak antik çağlardan günümüze ulaşan edebiyat metinlerine baktığımızda, kaynağı kesin olarak bilinen yapıtlarının sahiplerinin neredeyse tamamının erkek olduğunu görürüz. Günümüzde yapılan kapsamlı tarih, sosyoloji ve sosyal psikoloji araştırmaları bazı durumları kuşkulu hale getirdi. Örneğin o ünlü Odissea ve Iliada Destanlarının büyük yazıcısı Homeros'un kadın olduğuna ilişkin kuvvetli iddialar var, kimileri bu iddiaya gülüp geçse de, bazı tarihçilerin ve psikologların bu iddiayı ciddiye aldıklarını biliyoruz.

Edebiyat denince ilk akla gelen yazılı edebiyat türü olarak roman 17. yüzyılda Avrupa'da doğmuş bir türdür, Cervantes'in ünlü yapıtı Don Quijote ilk roman kabul ediliyor. Kadının yazılı edebiyatta sahneye çıkışı toplum içinde varlık göstermesiyle paraleldir. Çünkü edebiyat kamuya açılan, kamu içinde dolaşıma girerek ispatı vücut edebilen bir edimdir.

Başlangıçta edebiyat içinde varlık göstermek isteyen kadının durumu, herhangi bir toplumsal faaliyet içinde yer almak isteyen kadının durumundan farklı değildi. Kadın, kendine biçilen toplumsal rol gereği kadın olmanın tüm yükümlülüklerini nasıl taşımak zorundaysa, yazar olan kadın için de benzer şartlar geçerliydi. Kadın kendine gösterilen alan olan ev içi'nden erkeğe ait alan kabul edilen ev dışı'na çıkmaya başlayınca, edebiyatta da varlığı daha kuvvetle hissedilir oldu. Kadın yazara başlangıçta önerilen edebiyat içi alan şiir ve öykü idi. Çünkü kadının ev içindeki görevlerinden feragat etmesi fazla büyük bir adımdı ve kadın kısa metinler olan öykü ve şiiri, bir yandan ev işlerini yaparken üretebilirdi. Edebiyatın toplum içindeki yerini inceleyen sosyal hayat tarihçileri buna günümüzde gülünç gelen, ancak tarihi şartlar dikkate alındığında bir tür kısıtlama olarak görülebilecek bir örneği verirler: "Kadın bir yandan çorba karıştırırken bir yandan öykü veya şiir yazabiliyordu" derler.

Ancak kadının romana uzak durup öykü ve şiirle haşır neşir olmasının bir önemli özelliği daha vardı. Genel anlayış romanın duygular değil, düşünceler üzerinde yükselen bir yapı olduğudur. Nitelikli edebiyatın günümüzde geldiği yer bu görüşün doğru olmadığını gösterse de, hala kimi kesimlerde şiir ve öykünün duygular, romanın ise düşüncelerle yapılan bir faaliyet olduğu inancı kuvvetlidir. Dolayısıyla kadına edebiyat içinde uygun görülen alan o bildik ve günümüzde hiçbir geçerliliği kalmamış olan kadın erkek ayırımı meselesine de uygun düşüyordu: Kadın duyguların, erkek düşüncelerin temsilcisidir. Dolayısıyla kadının duygularla haşır neşir olması makbul görülür ve desteklenirken düşüncelerle haşır neşir olması küçümseyici bir yaklaşımla izlendi.

Gerçekten de kadın edebiyat dünyasında başlangıçta öykü ve şiir alanında daha kuvvetli bir varlık gösterdi. Roman daha aktif ve yorucu bir çalışma gerektirdiği, düşünce dünyasında da erkeklerin geçiş üstünlüğü olduğu için 18., 19. yüzyıllarda hatta 20 yüzyılın başlarında romancı kadın sayısı yazarlar içinde çok düşüktü. Tarihsel açıdan bakıldığında bu genellemenin doğru olduğu görülür, günümüzde bilinen büyük klasikler arasında kadın yazarların elinden çıkan kitap sayısı çok azdır.

Modern çağlara gelindiğinde, yazı dünyasında gerek şiir, gerek öykü, gerekse roman alanında kadın sayısı hızla artmaya başladı. Bu kadınların toplumsal hayatın içinde eşitlik taleplerinin arttığı ve dalga dalga kabul görüldüğü bir dönemin de karşılığıdır. II. Dünya Savaşı'nı izleyen yıllar, 20. yüzyılın ikinci yarısı, kadınlar için yüksek bir hareketlilik çağı olmuştur. I. ve II. Dünya Savaşı Avrupa ve Amerika'da büyük miktarlarda erkek nüfusunun kaybedilmesine yol açtı. Kadınların sosyal hayatta daha aktif olmaları, hayata katılmaları aile yükünü taşımaları bir istekten öte, bir zorunluluktu artık. Dolayısıyla kadın hayatın her alanında olduğu gibi, edebiyatta da varlığını daha büyük bir ağırlıkla hissettirir oldu.

Ancak bu resim günümüzde çok farklı bir nitelik taşımaktadır. Günümüzde edebiyatın geldiği nokta kadın veya erkek cinsini ilgilendiren değil; nitelikli edebiyattan yana olanları fena halde düşündürecek bir manzara arzeder.

Geleneksel toplumları konu dışında tutacak olursak, günümüzün modern toplumlarında kadınların toplumsal hayatta varolma sorunu değil, hangi biçimde varolacağı sorunu vardır artık. Edebiyatın da bundan payını düşeni kaçınılmaz.

Dünyanın yeni düzeni karşımıza iki büyük "mit" çıkarıyor. Gençlik ve Güzellik.Bunun edebiyatla ne ilgisi olabileceği verimli bir sorudur. Ama edebiyatı ticaret ağının tümüyle sardığı bir dünyanın parmağının değmediği bir alan olarak düşünemeyiz. Gençlik ve güzellik tüm çarkları ticari bir insiyakla dönen dünyanın yeni ve ana iki temasıdır. Genç kalmak ve güzel olmak için dünya üzerinde harcanan paranın korkunç bir büyüklüğe ulaştığını biliyoruz. Büyük bir mal hizmet çeşitliliği genç kalmak ve/veya güzel olmak isteyen kadınların ve erkeklerin hizmetine sunuluyor. Çağımıza damgasını vuran bu büyük iki mitin altında hem kadınlar hem erkekler ezilirken; edebiyat, bu tüketim dünyasının bir parçası olmaması gereken bir alan olduğu halde, tam da bu alanın parçası oluyor.

Edebiyatın nitelik kriterlerini bir kenara bırakarak ve edebiyatı da ticari dünyanın tuşelerinden payını almış, ister istemez, kısmen de olsa ticarileşmiş bir alan olarak düşünecek olursak, yazarın cinsiyeti bu alanda büyük rol oynamaktadır, yazarın cinsiyeti demek pek de doğru değil aslında, bu büyük iki mitin altında ezilen kadın ve erkek yazarlar demek daha doğru belki.

Az gelişmiş ülkelerin batı ülkelerine yazar ihraç etmeleri, yani yerli yazarların batı dillerine çevrilmeleri büyük bir sorundur. Günümüzde batı dünyası, doğu dünyasından edebiyat ithal edecekse, metinden çok yazara bakar hali geldi. Peki batı dünyası kendi diline çevireceği yazarın nasıl olmasını istiyor? Mümkünse kadın, genç, hayatta ve güzel. Elbette edebiyatın hala saygın bir varlığı var. Dolayısıyla güzellik için ağır kıstasları yok, ama örneğin iyi fotoğraf verebilmesi yazarı eşitler arasında öne çıkarabiliyor.

Kadın istiyor, özellikle doğu dünyasının gizemli kadın yazarı, batılı okurların merakını erkek yazarlara oranla daha fazla uyandırıyor.

Genç istiyor, bunu yaparken ilk bakışta pek akıllıca görünen bir gerekçe sunuyor: Diyor ki, toplumunu ve çağını anlatan genç yazarları okumak istiyorum. Aslında bu arzu pek doğru değil, çünkü edebiyat çağımızda anlamlı işlevlerinin çoğunu kaybetti, içinde bulunduğumuz çağ düşünmeyi öneren ve insanlığın yararının düşünmekten geçtiğini iddia eden bir çağ değil. Nitelikli edebiyata duyulan talep azaldı.

Yaşayan yazar istiyor, çünkü edebiyat ticari dünyanın işi olunca bir PR, bir tanıtım faaliyeti bunun kaçınılmaz bir parçası oluyor ve ölmüş yazarlar kendi PR'larını yapamıyorlar. Bu nedenle ölmüş yazarlar pek rağbet görmüyor, sadece gerçekten nitelikli yayıncılık yapan ve edebiyatı hala ciddiye alan az sayıda yayıncı yazarın yaşıyor olmasında ısrar etmiyor.

Güzel istiyor, çünkü ticari dünya görsel unsurun öneminin ve etkisinin farkında. Tanıtım faaliyetinin en önemli aracı olan fotoğrafın bakılabilir, ilgi çekebilir olmasını istiyor. Bütün bu unsurlara baktığımızda, kadın yazarlar hele genç ve güzellerse erkeklere göre daha şanslılar. Ama sonuçta bu ağır kıstasların altında her iki cins de eziliyor. Bu genel tablo, tarih içindeki dönüşümü ve cinsiyetlerin vardığı nokta hakkında bir fikir vermiştir.

Gelelim bana... Nitelikli edebiyattan yana olan bir yazar olarak ben, yazarın cinsiyetinin hiçbir önemi olmadığını düşünüyorum. Kadın yazar/erkek yazar diye bir ayrım yoktur, iyi yazar/kötü yazar diye bir ayırım vardır. Üstelik bu konuda fikir birliğine varmak olanaksızdır. Çok çok kötü yazarlar söz konusu olduğunda belli bir konsensüs sağlanabilir belki, ama çok çok iyi bir yazarın iyi olduğunun anlaşılması yıllar sürer. İyi oluşu da buradan beslenir. Büyük yazarların büyük çoğunluğu kendi çağlarında değil, izleyen çağlarda anlaşılmıştır. Örneğin dünyaca ünlü İrlandalı yazar James Joyce'un Ulysses adlı kitabı uzun yıllar beğenilmediği için basılmamıştır.

Bir kadın olarak baktığımda, modern çağ öncesinin kadın yazara erkek egemen bir söylemle bıraktığı yerin rahatsızlık verici olduğunu düşünüyorum. Kadından "kadınca" yazması, kadını ilgilendiren konularda yazması beklendi. Erkek egemen yazı dünyası kadına sanki yazarlığı lütfetmişti de, birçok kadın yazar kendilerine lütfedilmiş bu imkânı zorlamaktan kaçındılar. Erkeklerin kendilerine uygun gördükleri alanlarda kalem oynatmakla yetindiler.

Ülkemizde genelde yazılı edebiyat, özelde roman çok geç doğmuştur. Batıda ilk roman (Don Quijohe) 1604'te yazıldığı halde, bizde edebi anlamda ilk roman kabul edilen Aşk-ı Memnu 1900 yılında yazılmıştır, yani ilk romandan 300 yıl sonra. Dolayısıyla batıda çok önce aşılmış olan yaklaşımlar, bizde her ne kadar sıkıştırılmış olsa da benzer bir süreç izledi. Kadın yazarların kendilerine uygun görülen edebi alanı reddetmesi, toplumsal hayatta eşit varolma talebiyle paraleldir.

Günümüzde birtakım yazarların yazdıklarını değil, cinsiyetlerini öne çıkarmalarını en azından ahlaklı bir tutum olarak görmüyorum. Çünkü günümüz dünyasının düzeni, her türlü üretimi bir mala dönüştürüp tüketim çarkının içinde eritmek amacını güder. Ticari yayıncılık edebiyatı ticari çarkların içine sokarken, kullandığı pazarlama tekniklerinin başında yazarın cinsiyeti ve yarattığı imaj gelir. Oysa pazarlama tekniklerinin metni bastırır hale gelmesi has edebiyatı kirletir, çünkü gerçek edebiyat kendi varoluşunu kendine ait unsurlarla kurmak isteyendir. Edebiyatın modern çağlarda bir güç olarak kendinde barındırdığı öncülük karakterinin yitimiyle paralel olan bu durum, edebiyatın insanlık durumunun hesapsız bir biçimde ortaya konuşuyla ve nitelikli edebiyatın muhalif-öncü olma tutumuyla çelişmektedir.

K-4 SEVELİM, SEVİLELİM
Ayla Algan, Sanatçı

K-5 BEYİN ve PSİKODRAMA
Doç.Dr. Haluk Özbay, Sağlık Bakanlığı Yıldırım Beyazıt Hastanesi

Psikodrama, Psikolojik danışma ve Psikoterapi için kullanılabilecek özelliklere sahip bir yöntemdir. Psikodramanın özellikle belirtilmesi gereken özelliklerinden bir tanesi de, hem bireysel hemde grup için kullanılabilmesidir.

Beyin ise, Psikoterapide müdahale edilen organdır. Beyin'in özellikleri yapısı ve işlevleri bilindiği oranda, bir düzenleme yada düzeltmeden söz edilebilir. Bilim henüz, beyinin psikolojik işlevlerinin "yapısını" bilmemektedir. Ayrıca sinir denilen yapının, yada hücrenin de, psikolojik alandaki işlevlerini yürütme biçimi henüz bilinmemektedir. Bilim, düşünce, bellek, duygu ve benzeri durumlardan söz ederken, tanımlama eksiklikleri içersinde olduğunu bilmektedir. Bunun sonucu olarak bu alanlardaki bozulmayı, gördüğünde de tanımlama eksiklikleri söz konusudur.

Psikodrama, beyinin, psikolojik işlevlerine, iyi etki yapan bir yöntemdir.

Sonuç; Beyin, anatomik, histolojik ve fizyolojik olarak bilinen kadarıyla uzmanlardan öğrenilmeli, "HİPOTEZLERDEN" sakınılmalıdır. Psikodrama, teknik olarak öğrenilmeli ve uygulanmadaki kurallara uygun bir biçimde hizmete sunulmalıdır.

K-6 BÜYÜK GRUP ETKİNLİĞİ "BARIŞ" / LARGE GROUP ACTIVATION "PEACE"
Jorge Burmeister, İsviçre Psikodrama Birliği Başkanı, IAGP Üyesi
Maurizzo Gasseau, İtalya Psikodrama Birliği Başkanı, IAGP Üyesi

K-7 NE KADAR FARKINDAYIM?-GESTALT TERAPİ
Prof.Dr. Nilüfer Voltan Acar, Hacettepe Üniversitesi Öğretim Üyesi

Bu konuşmada Fritz ve Laura Perls öncülüğünde geliştirilen Gestalt Terapi'ye tarihsel süreç açısından bakıldıktan sonra, gestalt terapiye yön veren farkındalık, şimdi ve burada, anı yaşama, temas, sorumluluk, risk alma, kutuplar, kaygı, olgunluk, spontanlık, organizmanın kendini düzenlemesi, yaratıcılık, alan kuramı, bütünleşme, sindirme, bitmemiş işler, yaratıcı farksızlık kavramları üzerinde örneklerle durulacaktır.

31. Uluslararası Grup Psikoterapileri Kongresi

XXII. Grup Psikoterapileri Kongresinden bir görüntü 1997

XXIII. Grup Psikoterapileri Kongresinden bir görüntü 1998

Grup Çalışmaları

G-1 NESNE İLİŞKİLERİ KURAMI ÇERÇEVESİNDE ÖĞRENİM GRUBU

Prof.Dr. Abdülkadir Çevik, Ankara Üniversitesi Öğretim Üyesi

Nesne ilişkileri kuramı ve Mahler'in gelişimsel kuramı çerçevesinde öğrenim grubu yapılacaktır. Bu öğrenim grubu sürecinde nesne ilişkileri kuramı grup içinde interaktif bir biçimde ele alınarak Mahler'in gelişimsel modeli ile örtüşen bir biçimde tartışılacaktır. Nesne ilişkileri kuramı Mahler'in çocuk gelişim süreçleri incelenirken Edith Jacobson, Rene Sptiz, Heinz Hartman gibi yazarların görüşleri bu tartışmanın içine yerleştirilecektir. Tüm bu görüşlerin ortak yönlerinin sentezleneceği ve özümseneceği bir çalışma grubunun gerçekleşeceğini umuyorum.

Bu çalışma grubunda intrauterin dönemden başlayarak anne çocuk ilişkileri tartışılacak ve doğumla başlayan yeni yaşam süreci ile aralarındaki bağlantılar değerlendirilecektir.

G-2 AŞK İLİŞKİLERİNİN SÜRDÜRÜLMESİNDE CİNSELLİĞİN ROLÜ

Doç.Dr. Arşaluys Kayır, İstanbul Üniversitesi Öğretim Üyesi

Yakın aşk ilişkisi içinde iki insanın biribirini tanıma sürecinde düşünce, duygu ve davranış boyutlarıyla sosyal bir etkileşim içine girmesidir. Keşfetme arzusu harekete geçtiğinde, düşünsel, duygusal ve davranış boyutlarıyla kendini, bedenini açma eğilimi olur. Birisini sevmek aynı zamanda birisine karar vermektir. İlişkiler ve cinsellik belli bir süre için de olsa insana sevilmeye değer olduğu duygusu yaşattığı için özlenen bir durumdur. Çoğu insanın yaşamında, kadın veya erkek, paylaşımı yakın ilişki önemli yer tutar.

Tüm önemli sevgi ilişkilerinde çocukluktan erişkinliğe, bir bağlanma süreci yaşanır. Bağın oluşması; aşık olma, sürmesi; sevme ve hiç de az olmayarak bağın kopması endişesi; ve kaybedilmesi yas sürecini oluşturur. Sevgiye dayanan ilişkinin bitmesi kolay değildir, acı verir. Çift ilişkilerinde, sıcaklık, sevgi, cinsellik, yakınlık ve güven duyma gibi duygusal doyumlar maddi doyum kaynaklarından çok daha fazla kırılganlığa açık ve tehdit altındadır. İnsanın acıdan kaçıp hazzı aradığını söylemektense, hüzünden uzaklaşıp mutluluğu aradıklarını söylemek daha doğrudur.

Sevgi ilişkisinin sürmesinde cinselliğin özel bir yeri olduğunu vurgulayan Levine, "güvenirlik, dürüstlük ve saygı aşkı besler, aşk iyi cinselliği, iyi cinsellik de aşkı besler, birbirini besleyen bir döngüdür" der.

Bir ilişkinin istenen tarzda sürdürülmesi, eş seçimi ve aşkın başlamasından daha zordur ve bu konuda bilgi daha azdır.

Bu çalışma yakın ilişkiler içinde kendini keşfe çıkmak isteyenler için bir lamba uzatacak

Kaynakça:

Sternberg RJ, Barnes ML (1988) :The Psychology of Love, Yale University Press, New Haven, London

Levine SB (1996) : Love and mental Health Professions , Ed:C.Sager, T.Segraves. Journal of Sex and Marital Therapy, Vol.22, No.3, S: 191-202, Bruner Mazel

G-3 PSİKODRAMADA ŞİİR

Psk. Bircan Kırlangıç Şimşek, Dr. Abdülkadir Özbek Psikodrama Enstitüsü Üyesi

Biçimlenmiş dil olan şiir ve/veya şarkı, insanlık tarihi boyunca toplumların sağaltıcı öğe olarak kullandıkları bir araç olmuştur. İlkel insanla başlayan imgeler, Jung'un kuramına göre insanlık tarihi boyunca yaşanılan dönemlerin izlerini sürerek günümüze kadar uzanıp ortak bilinç dışını oluşturmuştur. Freud "Bilinçaltını ben keşfetmedim, şiir keşfetti" ve "zihin bir şiir yapım organıdır" diyerek şiirin bireysel boyutunu vurgulamıştır.

Pek çok kuramcı, şiirin psikoterapötik önemine değinmiştir. Buna karşın, şiirin psikoterapide kullanılması ve belgelenmesi önemli ölçüde 1960'lı yıllardan sonra olmuştur.

Şiir terapistleri, şiirin terapi sürecine önemli katkısı olduğunu araştırmalarıyla kanıtlamışlardır.

Moreno'yu psikodramaya götüren süreçte de şiirin ya da şiirsel üretimin yer aldığını görmekteyiz. Moreno, şiir ve psikoterapiyi birleştirmiş ve psikoşiir adını vermiştir.

Şiirin psikodramada kullanılması, psikoterapideki gibi çok farklı biçimde olabilir. Tarafımdan kullanılan yaygın şekli, önce bireysel imge yaratma, daha sonra ortak grup şiiri oluşturma aşamasına geçme şeklindedir. Son aşamada iki türlü devam etmekteyim: Ya her üyenin imge oyunu oynaması şeklinde ya da yine tarafımdan geliştirilen ve 'CANLI ŞİİR' adını verdiğim, grubun ortak oluşturduğu şiiri birlikte canlandırması şeklindedir.

Her iki uygulamanın farklı katkıları olsa da ortak yararları da vardır. Grup içi sosyometrik ilişkileri anlama ve yorumlamada, ayrıca sürece olumlu katkı sağlamaktadır. Üyelerin en derinlerinde olanları yargılanma, yanlış anlaşılma kaygısı olmaksızın ortaya koyup üzerinde çalışma olanağı vermektedir.

Uygulamalarımızda, psikodrama ve grup şiiri yazımı arasında karşılıklı olumlu bir etkileşim olduğunu görmekteyiz. Psikodrama, grup üyelerinin ortak şiir yazımına katılımlarını kolaylaştırırken, grup şiiri grup kohezyonunun hızla gerçekleşmesini sağlayıp, spontanlığı daha da fazla harekete geçirmektedir.

Grup çalışmalarının farklı aşamalarında uygulanması, grubun bulunduğu aşamanın ve üyelerin bireysel gelişimlerinin saptanmasını sağlamaktadır.

"Doğru sözdür; Her çocuk bir şairdir
Ama büyüdükçe içindeki şiir ölür"

Tamara Verina

Her üyenin büyüdükçe içinde öldüğü düşünülen şiir diriltilip, kendini gerçekleştirmesini sağlamada bir araç olarak kendi hizmetine sunmayı amaçlayan psikodramada uygulama biçimleri daha da geliştirilerek, şiirin kullanımının artırılabileceği düşünülmektedir.